

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Yieh United Steel Corp. zostaje obciążona, poza własnymi kosztami postępowania, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską i Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

(¹) Dz.U. C 103 z 30.3.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně – Republika Czeska) – Vinařství U Kapličky s.r.o./Státní zemědělská a potravinářská inspekce

(Sprawa C-86/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna organizacja rynków produktów rolnych – Wino – Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 – Przepisy regulujące wprowadzanie do obrotu – Artykuł 80 – Praktyki enologiczne – Zakaz wprowadzania do obrotu – Artykuł 90 – Przywóz wina – Rozporządzenie (WE) nr 555/2008 – Artykuł 43 – Dokument VI 1 – Zaświadczenie o wytworzeniu partii wina zgodnie z zalecanymi lub dopuszczonymi praktykami enologicznymi – Moc dowodowa – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 89 ust. 4 – Sankcje – Wprowadzanie do obrotu wina pochodzącego z państwa trzeciego – Wino poddane niedozwolonym praktykom enologicznym – Wyłączenie odpowiedzialności – Ciężar dowodu]

(2022/C 237/05)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Brně

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vinařství U Kapličky s.r.o.

Druga strona postępowania: Státní zemědělská a potravinářská inspekce

Sentencja

- 1) Artykuł 80 ust. 2 lit. a) i c) oraz art. 90 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 należy interpretować w ten sposób, że świadectwo zawarte w dokumencie VI 1 sporządzonym dla partii wina przywiezionego do Unii na podstawie art. 43 rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina, w którym to świadectwie stwierdza się, że owa partia wina została wytworzona zgodnie z praktykami enologicznymi zalecanymi i opublikowanymi przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina lub dopuszczonymi przez Unię, ma znaczenie dla oceny zgodności rzeczony partii wina z praktykami enologicznymi, o których mowa w art. 80 ust. 2 lit. a) i c) oraz w art. 90 ust. 3 lit. a) rozporządzenia nr 1308/2013, przy czym samo to świadectwo nie wystarczy do wykazania takiej zgodności.
- 2) Artykuł 89 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 w związku z art. 64 ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia i w związku z art. 80 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego przewidującemu, że w przypadku gdy osoba wprowadzająca do obrotu w tym państwie członkowskim partię wina przywiezionego z państwa trzeciego niezgodną z praktykami enologicznymi, o których mowa w art. 80 ust. 2 lit. a) lub

c) rozporządzenia nr 1308/2013, przedstawi dokument V I 1 sporządzony dla tej partii, poświadczający, że partia ta została wytworzona zgodnie z praktykami enologicznymi zalecanymi i opublikowanymi przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina lub dopuszczonymi przez Unię, ciężar udowodnienia, że osoba ta ponosi winę za naruszenie zakazu wprowadzania do obrotu przewidzianego w art. 80 ust. 2 rozporządzenia nr 1308/2013, spoczywa na właściwych organach wskazanego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 137 z 27.4.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

(Sprawa C-237/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2001/23/WE – Artykuły 3 – 5 – Przejęcia przedsiębiorstw – Ochrona praw pracowniczych – Wyjątki – Postępowanie upadłościowe – „Pre-pack” – Przetwarzanie przedsiębiorstwa – Przejęcie (części) przedsiębiorstwa w wyniku ogłoszenia upadłości poprzedzonego procedurą pre-packu]

(2022/C 237/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Strona przeciwna: Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w nim warunek, zgodnie z którym art. 3 i 4 tej dyrektywy nie mają zastosowania do przejęcia przedsiębiorstwa, jeżeli wobec zbywającego prowadzone jest postępowanie upadłościowe lub inne podobne postępowanie „wszczęte w celu likwidacji aktywów zbywającego”, jest spełniony, gdy przejęcie całości lub części przedsiębiorstwa zostaje przygotowane przed wszczęciem postępowania upadłościowego w celu likwidacji majątku zbywającego, w trakcie którego wspomniane przejęcie jest dokonywane w ramach procedury pre-packu, głównie mającej na celu umożliwienie, w trakcie postępowania upadłościowego, likwidacji działającego przedsiębiorstwa w taki sposób, aby jak najlepiej zaspokoić wszystkich wierzycieli i w miarę możliwości utrzymać zatrudnienie, pod warunkiem że taka procedura pre-packu jest regulowana przepisami ustawowymi lub wykonawczymi.
- 2) Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy 2001/23 należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w nim warunek, zgodnie z którym art. 3 i 4 tej dyrektywy nie mają zastosowania do przejęcia przedsiębiorstwa, zakładu lub części przedsiębiorstwa lub zakładu, jeżeli prowadzone wobec zbywającego postępowanie upadłościowe lub inne podobne postępowanie „znajduje się [...] pod nadzorem właściwego organu publicznego”, jest spełniony, gdy przejęcie całości lub części przedsiębiorstwa jest przygotowywane w ramach procedury pre-packu, przed ogłoszeniem upadłości, przez „potencjalnego syndyka” pod nadzorem „potencjalnego sędziego komisarza”, a umowa o przejęcie jest zawierana i wykonywana po ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku zbywającego, pod warunkiem że taka procedura pre-packu jest regulowana przepisami ustawowymi lub wykonawczymi.

(¹) Dz.U. C 297 z 7.9.2020.